

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 9. prosinac 2018.

[Multimedia]

Putom obraćenja ići ususret Gospodinu

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Prošle nedjelje liturgija nas je pozvala živjeti vrijeme došašća i iščekivanja Gospodina stavom budnosti i molitve: “*bdijte*” i “*molite*”. Danas, na drugu nedjelju došašća, pokazuje nam se *kako to očekivanje provesti u djelo*: poduzimajući jedan *put obraćenja*, pokazuje nam se u čemu se konkretno sastoji to očekivanje. Kao vodič na tome putu Evanđelje nam predstavlja lik Ivana Krstitelja, koji „obiđe svu okolicu jordansku propovijedajući obraćeničko krštenje na otpuštenje grijeha“ (Lk 3, 3). Da bi opisao Krstiteljevo poslanje evanđelist Luka pribjegava drevnom Izaijinom proroštvu koje glasi ovako: „Glas viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnajte mu staze! Svaka dolina neka se ispuni, svaka gora i brežuljak neka se slegne! Što je krivudavo, neka se izravna“ (rr. 4-5).

Da bismo pripremili put Gospodinu koji dolazi potrebno je voditi računa o zahtjevima obraćenja na koje poziva Krstitelj. A koji su to zahtjevi obraćenja?

Prije svega smo pozvani poravnati neravnine koje su stvorili hladnoća i ravnodušnost, otvarajući se drugima istim Isusovim osjećajima, to jest onom bratskom srdačnošću i pažnjom kojom preuzimamo na sebe brigu za potrebe bližnjih. Poravnati neravnine koje je stvorila hladnoća. Nije moguće imati odnos ljubavi, milosrdnosti, bratstva s bližnjim ako postoje “rupe”, jednako kao što se cestom na kojoj je mnogo rupa ne može prolaziti. To zahtijeva promjenu stava.

I sve to treba činiti također s posebnom brigom za najpotrebnije.

Potrebno je zatim izgladiti tolike hrapavosti koje je stvorila oholost i nadutost. Koliki su, a da možda toga niti svjesni, oholi, surovi, nema onaj odnos srdačnosti. Moramo ovo prevladati konkretnim gestama pomirenja s našom braćom, tražeći oprost za naše pogreške.

Nije lako pomiriti se s drugim. Uvijek mislimo: "tko će učiniti prvi korak?". Gospodin nam pomaže u ovome, ako imamo dobru volju. Obraćanje je, naime, potpuno ako dovede do toga da ponizno priznamo svoje pogreške, svoje nevjere i neispunjavanja svojih obaveza prema drugima.

Vjernik je onaj koji svojom blizinom s bratom poput Ivana Krstitelja otvara putove u pustinji, to jest pokazuje perspektive nade čak i u onim „neprohodnim“ životnim okolnostima, obilježenim neuspjehom i porazom.

Ne smijemo se predati pred negativnim situacijama zatvorenosti i odbacivanja; ne smijemo dopustiti da nas podjarmi duh svijeta, jer je središte našega života Isus i njegova riječ svjetla, ljubavi i pomirenja.

To je on. Krstitelj je snažno, odlučno i strogo pozivao ljude svoga vremena na obraćanje. Ipak, znao je slušati, znao je činiti geste nježnosti, geste opraštanja prema mnoštvu muškaraca i žena koji su mu dolazili priznati svoje grijeha i primiti krst pokore.

Svjedočanstvo Ivana Krstitelja pomaže nam napredovati u našem svjedočanstvo životom. Čistoća njegova naviještanja, njegova hrabrost u naviještanju istine uspjeh će ponovno probuditi očekivanja i nade u Mesiju koje su već dugo bile uspavane. I danas su Isusovi učenici pozvani biti njegovi ponizni ali hrabri svjedoci kako bi ponovno zapalili svjetlo nade, kako bi ljudima pomogli shvatiti da se, usprkos svemu, Božje kraljevstvo nastavlja izgrađivati iz dana u dan snagom Duha Svetoga. Neka svaki od nas razmisli o tome kako može promijeniti nešto od svog ponašanja kako bismo pripravili put Gospodinu?

Neka nam Djevica Marija pomogne pripremiti svaki dan put Gospodinu, polazeći od sebe samih i širiti oko nas, postojanom strpljivošću, sjeme mira, pravde i bratstva.